

Húgom, Nővérem

Anna:

2015. augusztus 31. délelőtt

Hát itt vagyok újra. Ez a harmadik évem. Te jó ég! Már ez a harmadik évem? Nem hiszem el! Ilyen gyorsan elment volna? Hál' istennek, még van két esztendőm. Ez olyan év lesz, mint a többi. Vagy mégsem? Van valami új idén. Valami, pontosabban VALAKI. Igen, a HÚGOM. Olyan gyorsan eltelt ez a két év, hogy észre sem vettem, hogy ő is középiskolás lett. És most itt van, ő is koleszos lesz. Mindent százszor elmondtam neki a kollégiumról és az iskoláról! Még nem pakoltam össze. Úgy tervezem, hogy majd csak ebéd után, úgy is hamar kész vagyok. Már van benne gyakorlatom. Várom már, hogy elkezdődjön. Kicsit új és kicsit régi is lesz egyszerre. Vajon az Eszti izgul? Mit gondolhat? Biztos izgul. Tudom. Bár, nagyon jól titkolja. Ő más, mint én. Szeretni fogja. Azt viszont nem tudom, hogy mi lesz az ebéd.

2015. augusztus 31. délután (már a kollégiumban)

Na, végre, itt vagyunk! Azt hittem, már soha nem érünk ide. Anyu - mint mindig -, most is rengeteg unalmas kérdéssel bombáz bennünket! Biztos elraktuk-e ezt, meg azt, és hiába mondjuk el neki százszor, akkor sem érti meg. Igen, minden megvan! Jó végre látni a régi szobatársaimat. Bár egy új taggal bővültünk, szerintem ígéretes lesz a kezdet. Már kipakoltam. A lányokkal a nyári élményeket osztjuk meg egymással. Eszti vajon mit csinálhat? Segítettem neki kipakolni, meg elmagyaráztam mindent a holnapi busszal, reggelivel, s még az ébresztéssel kapcsolatban is. Azt hiszem, jó helye lesz. Volt osztálytársával, egy nagyon kedves végzős lánnyal és egy szintén aranyos celldömölki lánnyal van együtt. Igaz, nem egy emeletre kerültünk, de talán ez jobb is így.

Eszti:

2015. augusztus 31. délelőtt

Te jó ég! Már vége is van a nyárnak? Hisz még csak most ballagtam el. Most jöttünk csak meg a nyaralásból. Már augusztus vége lenne? Nem izgulok! Tudom, hogy minden rendben lesz. Anna már úgy is mindent vagy százszor elmondott. A végén már nagyon idegesített. Tudom, hogy csak jót akar, de most már komolyan abbahagyhatná az ismertetőt. Huh! Igazából egy kicsit izgatott vagyok. Ez most más lesz, valami új kezdődik. S ha megakadok, a nővérem biztos segíteni fog. Furcsa lesz majd, olyan, mint régen. Minden héten bepakolni meg kipakolni a bőröndből. Jut eszembe, a bőrönd! Még neki sem álltam a pakolásnak. Mit is mondott Anna? „Evőeszköz, tányér, konyharuha, szótár...” Jaj itt ne hagyjam ezt is. Rengeteg a holmim. Így apu a nagyobb autóval visz bennünket. Megszomjaztam. Éhes vagyok. Mi is lesz ma az ebéd?

2015. augusztus 31. délután (már a kollégiumban)

Hát itt volnánk. Persze nem először járok itt, de akkor is, így még nem léptem be ezen az ajtón. Kollégista vagyok. Jaj, Anyu! Mennyi új arc. S mindegyikkel meg fogok ismerkedni? Sikeresen megtaláltam a szobámat. Hál' istennek itt van a régi osztálytársam is. Bár nehéz volt elszakadni a többiektől, de tudom, itt is megtalálom a magam társaságát. Anna mindent elmondott a holnapról. Fél hétkor ébresztő, majd reggeli, készülődés, és irány a buszmegálló. Egész szép szobánk van. A mosdó meg a zuhanyzó sem riasztott el. Véleményem szerint ez olyan, mint egy tábor. Egy öt évig tartó tábor. Nem egy emeleten vagyunk a nővéremmel. Én a harmadikon. Ő a negyediken van.

2015. szeptember 1. reggel

Vissza a régi kerékvágásba. Hát nem lesz könnyű, mivel igen elkényelmesedtem a nyáron. Reggel is nagyon nehezen ébredtünk. De csak pozitívan! Majd visszaszokunk.

Hiányérzetem van. Hát persze! Eszti! Most már nemcsak magamra, hanem rá is figyelnem kell. Reggelizett? Tudja, hova kell menni? Megtalálja a buszmegállót? Ott vannak a szobatársai, persze, hogy nem veszik el. Ah, mintha az anyja lennék! Nyugalom! Majd a buszmegállóban találkozunk.

2015. szeptember 1. délután

Nagyon jó volt újra látni osztálytársaimat, a sulit. Igaz, keményebb lesz ez az év, de elviselhető. Ismét a szokásos koleszos koszt, s vissza a szobába. Szerencsére Eszttel együtt jöttünk vissza a buszon. Megtalált, sőt még szünetben is találkoztunk. Bár Ő mindenhol könnyedén beilleszkedik. Megmutattam neki mit, hol talál a városban. A végén már meg is unta. Azt mondta, hogy tetszik neki, és hogy jó választás volt. Hát majd meglátjuk!

Két héttel később:

2015. szeptember 12.

Rengeteg tennivalóm van. Igen, beindult. Már meg is szoktam. De vajon Eszti is könnyen veszi? Valószínűleg igen. Sok leckéje van, de tanul rendszeren. Segítek neki, amiben tudok. Estéknként pedig vagy ő jön fel hozzám, vagy én megyek le hozzá. Az iskolában is össze szoktunk futni. Már szakköröket is választott. Úgy érzem, jól érzi magát. Jó helye van. Menni fog ez neki. Nem is értem, miért félttem! Talpraesett, és meg tudja csinálni!

Én pedig mindenben támogatni fogom. Végül is én vagyok a NŐVÉRE!

2015. szeptember 1.

Huh! Túl gyorsan történnek a dolgok. Reggel könnyen felkeltem, mert izgatott voltam. Az első nap hamar elment. Csupa új arc ott is. Évnyitó után osztályfőnökömmel ismerkedtem meg. Szereztem barátokat is. Rengeteg új dolgot mondtak el. Az órarendem Anna szerint egész jó. Bár több órám van, mint általánosban, de legalább a szünetek hosszabbak.

Annával jöttem a buszon visszafelé. Még meg kell szoknom ezt a sok embert a buszon. Hogy hogyan férnek fel ennyien, azt nem tudom. Ebéd után sétáltunk egyet. Városnéző túrára mentünk. Rengeteget gyalogoltunk. A város nagyon tetszik. Miután visszaértünk, körbejártam a kollégiumot. Mint mikor beköltözésnél mondták, most is meglepődtem, hogy ennyi lehetőség van. Van egy gépterem, egy zeneszoba, egy könyvtár, sőt még konditerem is található itt. Teljesen meglepődtem. Tetszik ez a hely. Szerintem nem lesz baj.

2015. szeptember 12.

Rengeteg leckém van. Már eltelt két hét, de olyan, mintha csak két nap lenne. Egyre több emberrel leszek jóba az osztályban és itt a kollégiumban. Már délutáni elfoglaltságot is választottam magamnak mind a koleszban, mind az iskolában. Annával reggel a buszmegállóban, a suliban, s még néha-néha ebédnél is találkozom. Este mindig ott van nálam, vagy én nála, megvitatni a napot.

Egészen megkedveltem az ittlétet. Jól érzem magam.

Módos Anna